

دلایل تهاجم رژیم صهیونیستی به دفاتر آنروا در نوارغزه

مقدمه

رژیم صهیونیستی به مراکز آنروا در نوارغزه را

تشریح کند.

طی جنگ ۲۲ روزه نوارغزه، نظامیان رژیم

صهیونیستی بارها دفاتر «آژانس امداد و کاریبی

سازمان ملل برای آوارگان فلسطینی (آنروا)^(۱) را

هدف قرار دادند و حتی هنگامی که بان کی مون

دبیر کل سازمان ملل در سرزمینهای اشغالی

حضور داشت، این حملات قطع نشد. رئیس آنروا

در نوارغزه در جنگ ۲۲ روزه بارها اعلام کرد که

در مراکز وابسته به این نهاد بین‌المللی بویژه

مدارس، افراد غیرنظامی پناه گرفته‌اند، اما

نظامیان رژیم صهیونیستی حتی مدارس تحت

کنترل آنروا را هدف قرار دادند. سوآلی که در

اینجا مطرح می‌شود، این است که چرا چنین

اتفاقی رخ داد؟ آیا حملات مذکور تصادفی بودند؟

این نوشتار تلاش می‌کند دلایل واقعی حمله

الف) معرفی آنروا

قبل از پرداختن به دلایل تهاجم

رژیم صهیونیستی به آنروا، ضروری است به

اختصار، این نهاد بین‌المللی معرفی شود. براساس

قطعنامه شماره ۳۰۲ مجمع عمومی سازمان ملل

مصوب دسامبر ۱۹۴۹، آنروا تشکیل شد و در می

۱۹۵۰ آغاز به کار کرد.

تصمیم به ایجاد آنروا با اهداف زیر صورت

گرفته است:

(۱) اجرای برنامه‌های مستقیم امداد و کار

به توصیه «هیئت ممیزی اقتصادی» و با

همکاری دولت‌های محلی.

تقریباً یک سوم آوارگانی که نام آنها در «آنروا» به ثبت رسیده است، در ۵۸ اردوگاه زندگی می‌کنند. آنروا، اردوگاه را قطعه زمینی در هر یک از کشورها یا مناطق میزبان واقع در حیظه عملیات خود تعریف می‌کند که دولت میزبان به عنوان منطقه اقامت آوارگان تعیین کرده است. اداره اردوگاهها و اعمال نظارت‌های نظامی و امنیتی بر آنها معمولاً از مسئولیت‌های دولت میزبان است.

روابط میان آنروا و دولت‌های میزبان در تعدادی از قراردادهای دوجانبه به صورت رسمی درآمده است. مبنای حقوقی تشکیل آنروا، قطعنامه ۱۹۴ مجمع عمومی سازمان ملل بود که در ۱۱ دسامبر ۱۹۴۸ صادر شد. در این قطعنامه آمده است که: پناهندگان فلسطینی که در نتیجه جنگ از سرزمین خود رانده شده‌اند، باید به سرزمین خود بازگردند و خسارت وارده به آنان نیز جبران شود. (۳)

۲) مشورت با دولت‌های ذینفع خاورمیانه، در مورد اقدامات و تدابیری که باید پیش از آماده شدن زمینه مساعدت بین‌المللی برای هر طرح امداد و انجام کار اتخاذ شوند.

۵ روز قبل از تشکیل آنروا، مجمع عمومی تصمیم گرفته بود «کمیساریای عالی ملل متحد برای پناهندگان» (۲) را به عنوان آژانس عمومی سازمان ملل برای پناهندگان بنیان گذارد. آنروا، علاوه بر تداوم امداد مستقیم، می‌بایست برنامه‌های عمومی کار و اشتغال را که هیئت ممیزی اقتصادی پیشنهاد می‌کرد به اجرا درآورد تا پناهندگان از نو در حیات اقتصادی خاورمیانه جذب و به این وسیله از فهرست مددجویان حذف شوند.

اگرچه آنروا به عنوان سازمانی موقت تأسیس شده بود، اما بعدها آشکار شد که نیاز آوارگان را نمی‌توان با امدادسانی کوتاه‌مدت تأمین کرد. به همین دلیل مجمع عمومی مأموریت آنروا را مکرر و اکثر اوقات به مدت ۳ سال تمدید کرده است. آنروا فعالیت‌های امدادسانی خود را با تداوم کمک‌های اضطراری نظیر غذا، پوشاک و مراقبت‌های اساسی بهداشتی آغاز کرد اما با توجه به نیازهای آوارگان فلسطینی، خدمات خود را به آموزش و کاریابی گسترش داد.

اردوگاههای تحت کنترل آنروا در نوارغزه

ردیف	نام اردوگاه	موقعیت	سال تأسیس	جمعیت (۲۰۰۸)	جمعیت (۲۰۰۶)
۱	جابالیا (Jabalia)	در شمال شهر غزه و کنار روستای جابالیا	۱۹۴۹	۱۰۷/۳۹۲	۱۰۶/۸۴۶
۲	رفع (Rafah)	جنوبی‌ترین اردوگاه واقع در مرز مصر	۱۹۴۹	۹۸/۶۶۰	۹۷/۴۱۲
۳	شاطی (Shati)	در کنار دریا، بخش شمالی شهر غزه	۱۹۴۸	۸۱/۵۹۱	۸۰/۵۶۷
۴	نصیرات (Nusirat)	در ۸ کیلومتری جنوب شهر غزه	۱۹۴۸	۶۱/۷۸۵	۵۸/۳۳۷
۵	خان یونس (khan Younis)	واقع در شمال شهر رفع و غرب شهر خان یونس	۱۹۴۹	۶۷/۵۶۷	۶۱/۵۳۹
۶	بریج (Bureij)	در مرکز نوارغزه	۱۹۴۹	۳۱/۰۱۸	۳۹/۸۰۵
۷	مغازی (Maghazi)	در مرکز نوارغزه و جنوب اردوگاه بریج	۱۹۴۹	۳۳/۸۳۰	۳۳/۱۶۱
۸	دیرالبلیح (Deir el-balah)	در غرب شهر دیرالبلیح	۱۹۴۸	۲۰/۱۶۵۳	۲۰/۳۱۵
				۴۹۲/۳۹۹	۴۷۸/۳۷۲

تعداد آوارگان فلسطینی در مناطق

پنجگانه - ژوئن ۲۰۰۸

ردیف	نام کشور و منطقه	تعداد آوارگان	تعداد آوارگان ثبت شده در اردوگاهها	تعداد آوارگان ثبت شده در خارج اردوگاهها
۱	اردن	۱۰	۳۳۵/۳۰۷	۱/۹۳۰/۷۰۳
۲	لبنان	۱۲	۲۲۰/۸۰۹	۴۱۶/۶۰۸
۳	سوریه	۹	۱۲۳/۶۴۶	۴۵۶/۹۸۳
۴	کرانه باختری	۱۹	۱۹۱/۴۰۸	۷۵۴/۳۶۳
۵	نوارغزه	۸	۴۹۲/۲۹۹	۱/۰۵۹/۵۸۳
جمع کل		۵۸	۱/۴۶۳/۴۶۹	۴/۶۱۸/۱۴۱

لازم به یادآوری است که آنروا فقط مسئولیت پیگیری امور آوارگان در ۵۸ اردوگاه در ۵ منطقه یا کشور مذکور را بر عهده دارد و در قبال انجام خدمات به بقیه آوارگان ثبت شده در مناطق و کشورهای مذکور و دیگر مناطق تعهدی ندارد. (۴) در میان مناطق پنجگانه، اردوگاههای آوارگان در نوارغزه دارای ویژگی‌هایی است. بیش از نیمی از جمعیت کنونی نوارغزه، کسانی‌اند که در سال ۱۹۴۸ از خانه و کاشانه خود رانده شدند. میزان تراکم جمعیت در برخی از اردوگاههای تحت کنترل آنروا در غزه، بالاترین رقم در دنیا است. توزیع آوارگان در اردوگاههای نوارغزه به شرح زیر است:

مرکز سایمون ویزنتال پس از انتشار گزارش شورای حقوق بشر درباره نقض حقوق بشر توسط رژیم صهیونیستی در نوامبر ۲۰۰۶ طی بیانیه‌ای اعلام کرد: این شورا از زمان آغاز به کار خود، بدون در نظر گرفتن اصول اخلاقی و بیطرفانه، به یک نهاد سیاسی تبدیل شده و در اختیار کشورهای اسلامی و عربی قرار گرفته است. (۶)

لازم به یادآوری است که مصوبات این شورا با شورای امنیت قابل مقایسه نیست، زیرا قطعنامه‌های شورای امنیت دارای ضمانت اجراست. در این شورا از ۵ مارس ۱۹۴۸ تا ۹ ژانویه ۲۰۰۹، ۱۰۱ قطعنامه درباره بحران فلسطین صادر شده که در آنها کمترین انتقاد از رژیم صهیونیستی به عمل آمده و آمریکا قطعنامه‌هایی که علیه این رژیم تدوین شده بودند را وتو کرده است.

موضوع آوارگان فلسطینی برای صهیونیست‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است زیرا تحقق حق بازگشت به معنی برهم خوردن موازنه جمعیتی یهودیان و مسلمانان در سرزمینهای اشغالی و حذف تدریجی دولت یهودیان خواهد بود. به این دلیل است که آنها تلاش می‌کنند از یک طرف زمینه را برای مهاجرت یهودیان به سرزمین‌های اشغالی فراهم کنند و از طرف دیگر به دنبال حذف موضوعی

با توجه به تراکم جمعیت، اوضاع وخیم اقتصادی و نیز محاصره منطقه نوارغزه، آنروا با احداث ۱۸۷ مدرسه، ۱۸ مرکز خدمات بهداشتی و درمانی و دهها مرکز خدماتی، سهم عمده‌ای در بهبود وضعیت معیشتی مردم این منطقه ایفا کرده است. (۵)

ب) رژیم صهیونیستی و آنروا

اگرچه رژیم صهیونیستی از نظر حقوقی توسط مجمع عمومی سازمان ملل به رسمیت شناخته شد و به عبارت دیگر این رژیم توسط سازمان ملل ایجاد شده است، با این وصف همواره از برخی ارکان و نهادهای وابسته به سازمان ملل انتقاد کرده و آنها را ضداسرائیلی معرفی کرده است. بعد از مجمع عمومی، کمیسیون حقوق بشر - که از ۸ نوامبر ۲۰۰۶ به شورای حقوق بشر تغییر نام داده است - و آنروا، در کانون بیشتترین انتقادات مقامات رژیم صهیونیستی بوده‌اند. دلیل این انتقادات، عملکرد این نهادهاست، برای نمونه شورای حقوق بشر طی یک مدت کوتاه چندین گزارش از اقدامات ضدبشری صهیونیست‌ها را منتشر کرد. به همین دلیل، صهیونیست‌ها و از جمله سازمانهای صهیونیستی به شدت علیه نهادهای وابسته به سازمان ملل انتقاد کرده‌اند. برای مثال

آنروا باعث زنده نگه داشتن این موضوع شده است.

بنابراین، رژیم صهیونیستی با فلسفه وجودی آنروا مخالف بوده و ادامه حیات این سازمان را با موجودیت خود در تضاد می‌بیند.

آنروا با تعریف جامعی که از «آواره» ارائه کرده، باعث حفظ موضوع آوارگان فلسطینی شده است. براساس این تعریف، آواره فلسطینی هر شخصی است که اقامت عادی او در فلسطین تقریباً ۲ سال قبل از درگیری سال ۱۹۴۸ بوده و در نتیجه این درگیری خانه و منبع درآمد خود را از دست داده است.

آنروا گروه‌های زیر را شامل بهره‌مندی از خدمات این آژانس می‌داند:

- ذریه (فرزندان و نوادگان) پناهنده فلسطینی (آبا و اجداد) متولد شده پس از ۱۴ می ۱۹۴۸

- گروه‌های غیرآواره محروم و ذریه آنان که در نتیجه درگیری‌های سال ۴۸-۱۹۴۷ منبع درآمد خود را از دست داده‌اند، یعنی آوارگان اقتصادی که گروه‌های زیر را در برمی‌گیرد:

- جمعیت روستاهای مرزی کرانه باختری
- فقرای قدس در کرانه باختری
- فقرای غزه در نوارغزه
- افراد قبایل بدوی و شبه بدوی

تحت عنوان آوارگان فلسطینی‌اند. براساس قانون پایه اسرائیل که در ژوئیه ۱۹۵۰ در کنست تصویب شد، هر یهودی در هر نقطه از دنیا می‌تواند به سرزمین فلسطین مهاجرت و تابعیت اسرائیلی کسب کند. دیوید بن گوریون نخست‌وزیر اسبق رژیم صهیونیستی هنگام تصویب قانون مذکور که به «قانون بازگشت» معروف شده است، گفت: این قانون به یهودیان حق مهاجرت به فلسطین را نمی‌دهد بلکه هر یهودی به اعتبار یهودی بودن چنین حقی را دارد. (۷)

در واقع آنها حقی که برای آوارگان فلسطینی وجود دارد را به نفع یهودیان مصادره کرده و حق بازگشت را متوجه یهودیان می‌کنند نه فلسطینی‌ها. این در حالی است که فلسطینیان براساس تعاریف صریح حقوق بین‌الملل، «آواره» محسوب می‌شوند و حتی تعدادی از آنها اسناد مالکیت و کلید منازل خود را همچنان حفظ کرده‌اند، اما به یهودیان ساکن در کشورهای مختلف عنوان «آواره» نمی‌توان اطلاق کرد و اصولاً آنها از این سرزمین نرفته‌اند که برای آنها حق بازگشت متصور باشد.

در حالی که مقامات رژیم صهیونیستی طی ۶ دهه گذشته تلاش‌های فراوانی را برای فراموش شدن موضوع آوارگان فلسطینی انجام داده‌اند، (۸)

علت آوارگی هر ۲ دسته نیز تشکیل کشور اسرائیل بوده است.

با تلاش سازمانهای صهیونیستی، برخی از یهودیان کشورهای عربی، دعاوی را علیه رهبران کشورهای مذکور در دادگاهها مطرح کرده‌اند. به علاوه، از نوامبر ۲۰۰۶ برنامه‌ای در سطح کشورهای مختلف تحت عنوان «ثبت‌نام اینترنتی آوارگان کشورهای عربی» آغاز شده است. سازمان‌های صهیونیستی که با هدف پیگیری مسئله به اصطلاح آوارگان یهودی کشورهای عربی تشکیل شده‌اند، بسیار متعدّدند که برخی از آنها عبارتند از: سازمان جهانی یهودیان کشورهای عربی^۱، سازمان اجرای عدالت برای یهودیان رانده شده از کشورهای عربی^۲ و سازمان یهودیان بومی خاورمیانه و شمال آفریقا^۳.

به طور کلی ادعای این سازمانها این است که همزمان با آواره شدن فلسطینی‌ها، طی سالهای ۱۹۴۸ تا ۱۹۵۲ صدها هزار یهودی عرب کشورهای عربی از محل سکونت خود آواره شده و آنها تنها بخش محدودی از اموال خود را با خود منتقل کرده‌اند.^(۱۰)

براساس تعریف آنرا، استقرار موقت و حتی دائم یک فلسطینی آواره در مکانی خارج از سرزمین اولیه محل سکونت وی، باعث پایان دادن به آوارگی او نمی‌شود و با وجود گذشت سالها، نسل‌های آتی آنها نیز آواره محسوب می‌شوند. به زعم سازمانهای صهیونیستی، این تعریف آنرا باعث شده که آوارگان فلسطینی بیش از تعداد واقعی آنها، محاسبه شوند و با معلق نگه داشتن فلسطینی‌ها، تا زمان بازگشت نهایی آنها و نابودی دولت اسرائیل ادامه خواهد یافت.^(۹)

رژیم صهیونیستی برای به فراموشی سپرده شدن موضوع آوارگان فلسطینی، پس از ناکام ماندن طرحهای مختلف «ترانسفر» (کوچ دادن یهودیان به مناطق اشغالی (و یا دیگر کشورها)) حربه‌های دیگری را به کار برده است. یکی از این حربه‌ها، طرح موضوعی با عنوان «آوارگان یهودی کشورهای عربی» است. سازمانهای صهیونیستی در این زمینه رایزنی و تلاشهای فراوانی را به عمل آورده و مدعی‌اند که، هنگامی که از آوارگان خاورمیانه سخن به میان می‌آید، تنها فلسطینیان مورد توجه قرار می‌گیرند و حقیقتی که کمتر به آن توجه می‌شود، این است که تعداد آوارگان یهودی کشورهای عربی به مراتب بیشتر از تعداد فلسطینیان آواره است و

1- Wojac
2- JJAC
3- Jimena

روبین را به زبان دیگری تکرار می‌کند. وی در یکی از این مقالات می‌نویسد، آنروا برخلاف سایر نهادهای بین‌المللی مشابه خود (کمیساریای عالی پناهندگان و یونیسف) تقریباً تمامی کارمندان خود را از نیروهای بومی استخدام کرده است، به گونه‌ای که ۲۳ هزار فلسطینی را به استخدام درآورده، در حالی که تنها یک صد نیروی خارجی در میان کارکنان آن وجود دارد. وی مدعی است که در مدارس آنروا ایدئولوژی حماس ترویج می‌شود و این نهاد نه تنها حماس را تحریم نکرده بلکه برخلاف کشورهای غربی، برای افزایش کمک‌ها به آن تلاش می‌کند. رومیروسکی برای اثبات ادعاهای خود، اسامی اعضای حماس که مدتی به عنوان معلم در مدارس آنروا فعالیت کرده‌اند را ذکر می‌کند. (۱۲)

مقامات رژیم صهیونیستی اقدامات مختلفی را برای تحت فشار قرار دادن آنروا قبل از تهاجم به نوارغزه انجام داده بودند. برای مثال در سال ۲۰۰۳ نیروهای این رژیم به یکی از مدارس آنروا در اردوگاه الامعری^۲ در کرانه‌باختری حمله کرده و آن را به مکانی برای بازداشت فلسطینی‌ها تبدیل کردند. در این اقدام تعدادی از کارکنان آنروا ۳۶ ساعت محبوس شدند. (۱۳) در اقدامی دیگر در سال ۲۰۰۴، ۱۳ نفر از اعضای آنروا به

با توجه به اینکه این طرح بیشتر یک حربه تبلیغاتی است و امکان اجرای آن کمتر است، نهادهای صهیونیستی تلاشهای خود را برای انحلال و نابودی آنروا شدت بخشیده‌اند و هدف قرار دادن دفاتر این نهاد در نوارغزه در همین راستا انجام شد.

تهاجم نظامی رژیم صهیونیستی به دفاتر وابسته به آنروا در نوارغزه پس از آن انجام شد که اتهامات متفاوتی علیه این نهاد بین‌المللی از سوی مقامات این رژیم و مراکز تحقیقاتی صهیونیستی طی سالهای اخیر مطرح شده است. باری روبین در گزارش مفصلی تحت عنوان «آنروا: آواره انکارگرایی» که برای مرکز جهانی امور بین‌الملل^۱ تهیه کرده است، می‌نویسد: آنروا در ظاهر یک نهاد بشردوستانه است اما در حقیقت نابودکننده برقراری روند صلح، ارتقاءدهنده تروریسم و مانع اصلی فلسطینی‌ها برای بازسازی زندگی عادی خود است. به علاوه، وی آنروا را مانع اصلی اسکان آوارگان فلسطینی در نقاط مختلف می‌داند و این نهاد بین‌المللی را تسهیل‌کننده اقدامات ضداسرائیلی گروههایی چون ساف، فتح، حماس و جهاداسلامی در ادوار مختلف منازعه فلسطین معرفی می‌کند. (۱۱)

آصف رومیروسکی نویسنده طرفدار رژیم صهیونیستی نیز در ۲ مقاله خود اتهامات

1- GLORIA

2- Amari

با فلسطینی‌ها در انجام حملات بر ضد اسرائیلی‌ها متهم کرده‌اند. (۱۶)

علی‌رغم فشارهای گسترده صهیونیست‌ها، آنروا به فعالیت‌های خود در نوارغزه ادامه داده و نه تنها خدمت‌رسانی به آوارگان فلسطینی در حوزه‌های آموزشی، بهداشت و حتی اشتغال را فراهم کرده بلکه به کرات از اقدامات ناقص حقوق بشری رژیم صهیونیستی در سرزمینهای اشغالی، گزارش تهیه کرده و معمولاً این گزارش‌ها مورد استناد سایر نهادهای بین‌المللی و رسانه‌ها قرار گرفته‌اند. آنروا به عنوان سازمان گسترده‌ای که در بخش عمده سرزمینهای اشغالی حضور فعال دارد، یکی از معدود ناظران بین‌المللی است که از درون سرزمینهای اشغالی به تهیه گزارش و افشای اقدامات رژیم صهیونیستی می‌پردازد. مقامات آنروا پس از حمله نظامیان رژیم صهیونیستی به مناطق مختلف کرانه‌باختری در سال ۲۰۰۲ در دیدار با کالین پاول وزیر امور خارجه وقت آمریکا از وقوع یک فاجعه انسانی در این منطقه خبر دادند. (۱۷) آنروا در سال ۲۰۰۳ خود نیز گزارش مفصلی از روند تخریب منازل فلسطینی‌ها توسط رژیم صهیونیستی تهیه کرد که براساس آن از سپتامبر ۲۰۰۰ تا آوریل ۲۰۰۳ مجموعاً ۱۲ هزار و ۷۳۷ شهروند فلسطینی در نوارغزه و کرانه‌باختری شاهد انهدام منازل خود بودند. (۱۸) در گزارش سال ۲۰۰۴ آنروا، صدمات و تلفات حضور ۱۷ روزه نظامیان اسرائیلی در

اتهام دست داشتن در اقدامات تروریستی دستگیر شدند. در همان سال دان گیلرمن سفیر رژیم صهیونیستی در سازمان ملل تصاویری را به کوفی عنان دبیر کل سازمان ملل ارائه کرد و مدعی شد که این تصاویر، اسنادی درباره جابه‌جایی موشک‌های قسام توسط خودروهای آنروا را نشان می‌دهد. (۱۴) به علاوه رژیم صهیونیستی نه تنها بارها مانع ترور اعضای آنروا شده بلکه از حضور نمایندگان این نهاد برای شرکت در نشست‌های کاری در مناطق و کشورهای مختلف نیز جلوگیری کرده است. همچنین نظامیان رژیم صهیونیستی عمداً بارها امکانات و اعضای آنروا را هدف تیر مستقیم خود قرار داده‌اند. یان هرک کارمند انگلیسی آنروا در جریان کشتار جنین هدف گلوله قرار گرفت و نظامیان صهیونیستی مانع انتقال وی به بیمارستان شدند تا اینکه جان سپرد. (۱۵) طیف دیگری از اقدامات صهیونیست‌ها علیه آنروا به خارج سرزمینهای اشغالی اختصاص دارد.

با رایزنی سازمانهای صهیونیستی، نمایندگان کنگره آمریکا، از اقدامات آنروا انتقاد کرده و از دولت این کشور خواسته‌اند تا ارائه کمک‌های مالی به این نهاد را متوقف کند. حتی برخی از نمایندگان کنگره، آنروا را به همدستی

بتدریج اختیارات آنروا به تشکیلات خودگردان فلسطینی واگذار شود.

یکی از نگرانی‌های عمده رژیم صهیونیستی در دوره پس از جنگ ۲۲ روزه، تقویت آنروا از طریق دریافت کمک‌های بین‌المللی برای بازسازی نوارغزه است.

به همین دلیل، مقامات این رژیم از نخستین روزهای پایان جنگ غزه، موضوع انتقال کدک‌های بین‌المللی به تشکیلات خودگردان فلسطین را مطرح کرده‌اند. در واقع یکی از اهداف آنها در این رابطه، تضعیف همزمان حماس و آنروا در نوارغزه است.

نتیجه‌گیری

در میان موضوعات مورد مناقشه رژیم صهیونیستی و فلسطینی‌ها، موضوع آوارگان، از حساسیت ویژه‌ای برخوردار است زیرا بازگشت آوارگان فلسطینی به معنی بر هم خوردن تعادل جمعیتی در سرزمینهای اشغالی و نهایتاً نابودی رژیم صهیونیستی خواهد بود. از این رو صهیونیست‌ها در مقابل هر نهاد یا طرحی که باعث زنده نگه داشتن موضوع آوارگان فلسطینی شود، مقاومت خواهند کرد. به همین دلیل با آنروا که چنین مسئولیتی را برعهده دارد، مخالفت کرده و عمداً در خلال جنگ ۲۲ روزه دفاتر آنروا را در نوارغزه هدف قرار دادند. علاوه بر این هدف اساسی، یکی دیگر از اهداف و دلایل رژیم

شمال نوارغزه شرح داده شد. براساس این گزارش، ۱۰۰ فلسطینی کشته شدند که ۲۷ نفر آنها کودک بودند. همچنین در این گزارش میزان خسارت تأسیسات وابسته به آنروا در نوارغزه از جمله مدارس و مراکز درمانی نیز با ذکر جزئیات درج شده بود. (۱۹)

با توجه به این نوع فعالیت‌ها و خدمات رسانی آنروا، رژیم صهیونیستی ۲ راهکار عمده را برای پایان دادن به فعالیت آنروا در نظر دارد:

الف) تمامی وظایف آنروا به دیگر نهادهای وابسته به سازمان ملل و از جمله کمیساریای عالی پناهندگان واگذار شود.

ب) مسئولیت ادامه خدمات آموزشی و اجتماعی به تشکیلات خودگردان فلسطین منتقل شود و این روند تحت نظارت پیوسته و دقیق ناظران قرار گیرد.

به زعم مقامات رژیم صهیونیستی، با وجود یک نهاد تخصصی مربوط به آوارگان در سازمان ملل، وجود یک نهاد موازی، آن هم صرفاً برای آوارگان فلسطینی، زائد است و باید در نهاد اصلی ادغام شود.

در رابطه با گزینه دوم نیز مقامات رژیم صهیونیستی رسماً اقداماتی را انجام داده‌اند. برای نمونه می‌توان به مذاکره سیلوان شالوم وزیر امور خارجه این رژیم با رئیس آنروا در سال ۲۰۰۵ اشاره کرد که در آن وی خواسته شد،

۹- برای اطلاعات بیشتر درباره این طرح رجوع کنید به: حسن عبدالله، همان
 ۱۰- برای اطلاعات بیشتر در این رابطه رجوع کنید به:
 بولتن رویداد و گزارش صهیونیسم، شماره ۱۴۷، مورخ ۱۳۸۵/۱۰/۱۷، مؤسسه تحقیقات و پژوهشهای سیاسی - علی ندا.

11- Barry Rubin, Asef Romirowsky, and Jonathan Spyer, UNKEWA: Refugee of Rejectionism, A Report from the Global Research in International Affairs (GLORIA) Center, May 8, 2008.

12- Asef Romirowsky, How UNRWA Supports Hamas, available at:

www.Jewishpolicycenter.org/article/53.

- Asef Romirowsky, How UNRWA Creates Dependency, available at:

www.mefom.org/article/1807.

۱۳- سایت اینترنتی وفا، (۲۰۰۲/۳/۱۵)

۱۴- اخبار عربی تلویزیون اسرائیل، (۲۰۰۴/۱۰/۳)

۱۵- روزنامه القدس، (۲۰۰۲/۱۱/۲۵)

۱۶- روزنامه الشرق الاوسط، (۲۰۰۳/۷/۲۴)

۱۷- روزنامه القدس، (۲۰۰۲/۴/۱۴)

۱۸- روزنامه عرب ۴۸، (۲۰۰۳/۵/۱۶)

19- <http://www.teayush.org/new/20041023-unrwa.html>

صهیونیستی از حمله به آنروا در نوارغزه در جنگ ۲۲ روزه، از بین بردن آذوقه و انبارهای مواد غذایی و در نتیجه ایجاد بدبینی در میان مردم این منطقه نسبت به حماس بود.

پی‌نوشت‌ها

1- United Nations Relife workers Agency (UNRWA)

2- U.N High Commission on Refugees (UNHCR)

۳- الکس تاکنبرگ، وضعیت آوارگان فلسطینی در حقوق بین‌الملل، ترجمه محمد حبیبی مجنده و مصطفی فضائلی، تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش، ۱۳۸۱، ص ۴۸-۴۴.

۴- برای اطلاعات بیشتر درباره پراکندگی جغرافیایی، نام اردوگاهها، مساحت و ... تحت کنترل آنروا در کشورها و مناطق پنجگانه به منبع زیر رجوع کنید:

<http://www.Un.org/unrwa/refugees>

5- <http://www.Un.org/unrwa/refugees/gaza.html>.

۶- بولتن رویداد و گزارش، شماره ۳۷۳، مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۶، مؤسسه تحقیقات و پژوهشهای

سیاسی - علمی ندا

۷- عبدالوهاب المسیری، دایره المعارف یهود، یهودیت و صهیونیسم، ترجمه مؤسسه فرهنگی مطالعات و پژوهشهای تاریخ خاورمیانه، تهران: دبیرخانه کنفرانس حمایت از انتفاضه، ۱۳۸۳، جلد اول، ص ۸۲.

۸- حسن عبدالله، سیاست ترانسفر، ترجمه محمدرضا بلوردی، تهران: اندیشه‌سازان نور، ۱۳۸۵، ص ۷۴-۱۷۳.

معاونت پژوهشی